

РЕШЕНИЕ

№ 3549

гр. София, 27.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 29.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Геновева Йончева

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3334** по описа за **2022** година докладвано от съдия Зорница Дойчинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от Ж. компания [фирма], представлявано от председателя на СД и изпълнителния директор срещу Решение № 696/25.02.2022 г., постановено по н.а.х.д. № 13901/2021 г., 7 състав, с което е потвърдено НП № Р-10-718/13.09.2021 г., издадено от зам. - председателя на Комисия за финансов надзор, ръководещ направление Застрахователен надзор, с което на касатора, на основание чл. 647, ал.2 и чл. 644, ал.1, т.2, вр. чл. 648 КЗ, са наложени три имуществени санкции в размер на по 1 000 лв., за три нарушения на чл. 86, ал.11 Наредба № 53/23.12.2016 г. за изискванията към отчетността, оценката на активите и пасивите и образуването на технически резерви на застрахователите, презастрахователите и ГФ.

В касационната жалба са изложени подробни съображения за неправилност и незаконосъобразност на оспорения съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния и процесуалния закон. Твърди, че и трите договора, описани в НП са сключени през м.10.2019 г., а застрахователната тарифа влиза в сила от 01.11.2019 г. И по трите договора периодът на застрахователното покритие започва да тече от 01.11.2019 г. и е с различна продължителност по всеки договор. Неправилен е извода на съда, че застрахователния договор, обективиран в полица № 20000489 не е сключен

от датата на промяната на максималния размер на техническата лихва за последното тримесечие на 2019 г. КФН е пресметнал, че максималния размер на техническата лихва за последното тримесечие на 2019 г. е в размер на 1,0918% и тази информация е публикувана на сайта на 11.10.2021 г. Следователно и този максимален размер се прилага за застрахователните договори, сключени след 11.10.2021 г., а застрахователния договор е сключен на 07.10.2019 г. Излага възражения и допуснати съществени процесуални нарушения на процедурата при издаване на НП. Също в НП неправилно е определена датата и мястото на извършване на нарушението, което не е отчетено от СРС. Също така излага съображения за приложение на чл. 28 ЗАНН. Моли за отмяна на решението на СРС и отмяна на наказателно постановление.

В съдебно заседание не се представлява.

Ответникът, заместник-председателя на Комисия за финансов надзор, чрез процесуалния си представител ю.к. В., в съдебно заседание, оспорва жалбата като неоснователна и моли за нейното отхвърляне. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В представени по делото подробни писмени бележки излага съображения за правилност на решението и неоснователност на касационната жалба. Моли за отхвърляне на жалбата и потвърждаване на решението на СРС.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава становище за неоснователност на касационната жалба.

Административна съд С.-град, четвърти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите от СРС писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед № 3-95/13.04.2021 г. на заместник-председателя на Комисията за финансов надзор (КФН) е разпоредено извършването на тематична проверка по отношение на техническите резерви и инвестициите на [фирма] за периода от 01.01.2020 г. до 31.12.2020 г.

При проверката били изискани писмени доказателства от [фирма].

В хода на проверката било установено, че с Протокол № 203 от 19.07.2019 г. СД на [фирма] е приел доклада на директора на дирекция „А.“ относно формирането на максимален размер на техническата лихва по застраховки по Раздел I от Приложение № 1 от Кодекса за застраховането (КЗ). В доклада си отговорният актюер е изложил необходимостта от актуализиране на размера на техническата лихва, като той прави предложение тя да бъде променена от 3 % на 1 %.

С Протокол № 204 от 10.09.2019 г. СД на [фирма] приема доклада на директорите на дирекции „ИТ“ и „А.“ относно отлагане на влизането в сила на приетите с Протокол № 203/19.07.2019 г. тарифи за застраховки „Живот“ и тарифата за допълнителна застраховка „Критично заболяване“. Взето е решение изменението на тарифите да влезе в сила, считано от 01.11.2019 г.

Обект на проверката били и три застрахователни полици - № 20000489, № 90000325 и № 20000494.

На 07.10.2019 г. между [фирма] и М. Д. Р., която е на възраст 61 г. към датата на сключване на полицата е сключен договор за застраховка „Живот“ с разсрочено плащане на премиите, обективизиран в полица № 20000489. Застрахователният договор е сключен за срок от 7 години, с период на застрахователно покритие от 01.11.2019 г.

до 31.10.2026 г. Застрахователната сума по основното покритие е 7 342,37 лв. Застрахователят не е заявил включване на допълнително покритие. Определената в договора обща годишна застрахователна премия е в размер на 1 200 лв. Премиите са уговорени да се заплащат на месечни вноски в размер на 100 лв. всяка. Към застрахователната полица са приложени и валидните общи условия към договора. В чл. 9, ал. 1 от тях е посочено, че размерът на застрахователната сума и на застрахователната премия се договарят между застрахователя и застрахования съгласно данните, посочени в предложението за застраховане, възрастта на застрахования, срока на застраховката и избраната тарифа. [фирма] е представило валидните тарифи по смесена застраховка „Живот“ (в сила от 21.12.2012 г., изм. и в сила от 01.09.2019 г., но с Протокол № 204 от 10.09.2019 г. от заседание на Съвета на директорите е взето решение изменението на тарифите да влезе в сила, считано от 01.11.2019 г.). В представените тарифи за застраховка „Живот“ за едно застраховано лице на възраст 61 г. при сключване на полицата, с единична застрахователна сума при смърт и срок на договора - 7 г., е посочено, че застрахователната сума за единица премия при месечно плащане е 69,60 лв. При договорена месечна премия в размер на 100 лв., според тарифата, в сила от 01.09.2019 г., респ. 01.11.2019 г., застрахователната сума по основното покритие възлиза на 6 960 лв. В предоставените технически бази за спестовна застраховка „Живот“, е посочено, че при изчисление на комутативните стойности е използван технически лихвен процент - 3 %.

На 22.10.2019 г. между [фирма] и Ю. Н. Ф. - на 57 г. към датата на сключване на договора е сключен договор за детска застраховка „Живот“ с разсрочено плащане на премиите, обективиран в полица № 90000325. Застрахованото лице по полицата е Я. Н. Ф., който е на възраст - 7 г. към датата на сключване на полицата. Застрахователният договор е сключен за срок от 11 години. Застрахователната сума по основното покритие е 6 119,52 лв. Застрахователят е заявил включване на допълнителни покрития. Определената в договора обща годишна застрахователна премия е в размер на 600 лв. Премиите са уговорени да се заплащат на месечни вноски в размер на 47,90 лв. всяка за основното покритие (детска застраховка „Живот“). В представените тарифи за тарифна група 02.02.02.51 „Женитбена и детска застраховка“ в лева с разсрочено месечно плащане на премиите без покритие „Освобождаване от плащане на премиите в случай на смърт или трайно намалена или загубена работоспособност на застрахования над 50 % в резултат на злополука, възникнала след началото на застрахователния договор“, и без покритие „Смърт на застрахования за лица над 14 навършени години“ за застраховано лице на възраст - 7 г. към датата на сключване на полицата, и срок на договора - 11 г., е посочено, че застрахователната сума за единица премия е 117,469 лв. При договорена 47,90 лв. месечна премия, според валидната тарифа, в сила от 01.09.2019 г., респ. 01.11.2019 г., застрахователната сума по основното покритие възлиза на 5 626,77 лв. При договорена месечна премия в размер на 47,90 лв., според тарифата, в сила от 13.10.2013 г., застрахователната сума по основното покритие възлиза на 6 119,51 лв., което отговаря на застрахователната сума по полица № 90000325. В технически бази за „Женитбена и детска застраховка“, е посочено, че при изчисление на комутативните стойности и за целите на дисконтиране е използван технически лихвен процент - 3 %.

На 17.10.2019 г. е сключен договор за застраховка „Живот“ с разсрочено плащане на премиите, обективиран в полица № 20000494, сключен между [фирма] и Г. П. П., на

възраст 39 г. към датата на сключване на полицата. Застрахователният договор е сключен за срок от 10 години. Застрахователната сума по основното покритие е 10 000 лв. Застрахователят е заявил включване на допълнително покритие. Определената в договора обща годишна застрахователна премия е в размер на 1 196,76 лв. Премиите са уговорени да се заплащат на месечни вноски в размер на 99,73 лв. всяка. Месечната премия за основното покритие е 88,24 лева. В досието на застрахователна полица № 20000494 е налична информация, че поради утежнен риск е завишена техническата възраст на кандидата за застраховане на 43 г., за което е дала съгласието си. Видно от представените валидните тарифи по смесена застраховка „Живот“ (в сила от 21.12.2012 г., изм. и в сила от 01.09.2019 г., но с Протокол № 204 от 10.09.2019 г. от заседание на Съвета на директорите е взето решение изменението на тарифите да влезе в сила, считано от 01.11.2019 г.), в които за застраховка „Живот“ за едно застраховано лице на възраст 43 г. при сключване на полицата, с единична застрахователна сума при смърт и срок на договора - 10 г., е посочено, че застрахователната сума за единица премия при месечно плащане е 104,19 лв. При договорена месечна премия в размер на 88,24 лв. за основното покритие, според тарифата, в сила от 01.09.2019 г., респ. 01.11.2019 г., застрахователната сума по основното покритие възлиза на 9 193,73 лв. Видно от тарифа по смесена застраховка „Живот“, за едно застраховано лице на възраст - 43 г. при сключване на полицата, с единична застрахователна сума при смърт и срок на договора - 10 г., е посочено, че застрахователната сума за единица премия при месечно плащане е 113,332 лв. При договорена месечна премия в размер на 88,24 лв. за основното покритие, според тарифата, в сила от 21.12.2012 г., застрахователната сума по основното покритие възлиза на 10 000,42 лв. В, технически бази за спестовна застраховка „Живот“, е посочено, че при изчисление на комутативните стойности е използван технически лихвен процент - 3 %.

На основание на чл. 86, ал. 11 от Наредба № 53 от 23.12.2016 г. дългосрочният лихвен процент, публикуван от Българската народна банка, усреднен за последните седем години, е в размер на 2,1836 % и съответно максималният размер на използваната техническа лихва при изчисленията на премиите и резервите за периода 01.10.2019 г. - 31.12.2019 г. е 1,0918 %.

От извършената проверка е направен извод, че при сключване на трите договора, за които са съставени застрахователни полици № 20000489, № 90000325 и № 20000494 застрахователното дружество е използвало технически лихвен процент - 3 %, който е по-висок от максималния размер на техническата лихва при изчисленията на премиите по договора за периода 01.10.2019 г. - 31.12.2019 г., а именно 1,0918 %, с което [фирма] е нарушило разпоредбата на чл. 86, ал. 11 от Наредба № 53 от 23.12.2016 г.

За констатираното нарушение е съставен АУАН № Р-06-738 от 16.08.2021 г. от актюер в отдел Проверки на място, при Дирекция застрахователен надзор в КФН. Установени са три нарушения на чл. 86, ал.11 Наредба № 53 от 23.12.2016 г. по всяка една от трите полици. Посочено е, че нарушенията са извършени съответно на 07.10.2019 г., 17.10.2019 г. и 22.10.2019 г., които дати съвпадат с датите на сключване на сключване на трите договора, а нарушенията са извършени в [населено място].

АУАН е съставен в присъствието на представител на нарушителя, който го е подписал като е заявил, че ще представи възражение. В предоставения му срок, касатора е представил възражение срещу АУАН.

Въз основа на АУАН е съставено НП№ Р-10-718/13.09.2021 г., издадено от зам. -

председателя на Комисия за финансов надзор, ръководещ направление Застрахователен надзор, с което на касатора [фирма], на основание чл. 647, ал.2 и чл. 644, ал.1, т.2, вр. чл. 648 КЗ, са наложени три имуществени санкции в размер на по 1 000 лв., за три нарушения на чл. 86, ал.11 Наредба № 53/23.12.2016 г. за изискванията към отчетността, оценката на активите и пасивите и образуването на технически резерви на застрахователите, презастрахователите и ГФ. Нарушенията са свързани с това, че и по трите описани по-горе договори не е бил приложен относимия максимален размер на техническа лихва за съответното тримесечие /01.10.2019 г. – 31.12.2019 г./, публикуван в БНБ и на електронната страница на КФН.

НП е връчено на представител на касатора на 16.09.2021 г.

От събраните по делото доказателства се установява, че на електронната страница на КФН, на 11.10.2019 г. е публикувана следната информация за периода 01.10.2019 г. – 31.12.2019 г. – усреднен дългосрочен лихвен процент за последните седем години – 2,1836% и максимален размер на техническата лихва, съгласно чл. 86, ал.11 от Наредба № 53 от 23.12.2016 г. е 1,0918. Предходният размер, за периода от 01.07.2019 г. до 30.09.2019 г., на усреднен дългосрочен лихвен процент за последните седем години – 2,3244% и максимален размер на техническата лихва, съгласно чл. 86, ал.11 от Наредба № 53 от 23.12.2016 г. е 1,1622%.

За изясняване на фактическата обстановка, СРС е събрал и гласни доказателства, като е разпитан актосъставителя.

Съобразявайки така описаната фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното решение № 696/25.02.2022 г., по н.а.х.д. № 13901/2021 г., 7 състав, с което е потвърдено НП № Р-10-718/13.09.2021 г., издадено от зам. - председателя на Комисия за финансов надзор, ръководещ направление Застрахователен надзор, с което на касатора, на основание чл. 647, ал.2 и чл. 644, ал.1, т.2, вр. чл. 648 КЗ, са наложени три имуществени санкции в размер на по 1 000 лв., за три нарушения на чл. 86, ал.11 Наредба № 53/23.12.2016 г. за изискванията към отчетността, оценката на активите и пасивите и образуването на технически резерви на застрахователите, презастрахователите и ГФ.

Със заповед № 3-2/08.01.2021 г., зам.-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ направление „Застрахователен надзор“ е определил служители от Дирекция „Застрахователен надзор“, които да съставят АУАН за нарушения по КЗ, сред които е и лицето, съставило АУАН № № Р-06-738 от 16.08.2021 г., въз основа на който е съставено процесното НП.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е решение № 696/25.02.2022 г., по н.а.х.д. № 13901/2021 г. на СРС, 7 състав, с което е потвърдено НП № Р-10-718/13.09.2021 г., издадено от зам. - председателя на Комисия за финансов надзор, ръководещ направление Застрахователен надзор, с което на касатора, на основание чл. 647, ал.2 и чл. 644, ал.1, т.2, вр. чл. 648 КЗ, са наложени три имуществени санкции в размер на по 1 000 лв., за три нарушения на чл. 86, ал.11 Наредба № 53/23.12.2016 г. за изискванията към отчетността, оценката на активите и пасивите и образуването на технически резерви на застрахователите, презастрахователите и ГФ.

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. По повод приетата за установена по делото фактическа обстановка, настоящият съд счита, че СРС е събрал необходимите и относими доказателства, в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които се споделят от настоящия касационен състав, поради следните съображения.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо и постановено при правилно приложение на материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от [фирма], допустима жалба.

Настоящият касационен състав счита, че са правилни изводите на районния съд относно съответствието на АУАН и издаденото въз основа на акта НП, с процесуалните правила за тяхното издаване. Актовете са издадени от компетентен орган, съобразно разпоредбата на чл. 16, ал.1, т. 19 ЗКФН, в предвидената от закона писмена форма. Съдържат предписаните от закона реквизити като минимално изискуемо съдържание - чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. При издаването им е спазен процесуалния ред за това, като е налице редовна процедура по връчването и на двата акта. АУАН и НП съдържат описание на нарушението и датата на извършването му, а обстоятелствата при извършването му са конкретизирани в пълнота. Предвид на това и АУАН и издаденото въз основа на влезлия в сила акт, НП са издадени при спазване на процесуалните правила. Спазени са сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, както и срокът на абсолютната погасителна давност по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от ЗАНН /ТП № 1/27.02.2015 г. по т.д. № 1/2014г. на ВКС и ВАС/. Установената безпротиворечиво фактическа обстановка е възпроизведена в съответствие с правилата по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, като административнонаказаното лице не е възпрепятствано да разбере за кое свое деяние /действие или бездействие/ му е наложено и конкретното административно наказание. В този смисъл неоснователни са възраженията на касатора за допуснати съществени процесуални нарушения, свързани с неправилно определяне на датите на трите нарушения и мястото на извършването им. В този смисъл СРС е изложил правилни аргументи. Правилно е прието, че мястото на извършване на всяко едно от трите нарушения е [населено място], тъй като и в трите полици, приложени по делото е посочено, че именно това е мястото на тяхното съставяне и сключване на договора. Също правилен е извода на СРС относно датите на трите нарушения. Доколкото се касае за сключване на застрахователен договор с различен от публикувания в БНБ

размер на техническата лихва, то датата на нарушение следва да се приеме датата на сключване на договора, съответно на 07.10.2019 г., 17.10.2019 г. и 22.10.2019 г.

След анализ на събраните по делото доказателства, настоящия състав намира, че по делото се доказва, че касатора е сключил три договора на застраховка, съответно на 07.10.2019 г. с М. Д. Р., обективиран в полица № 20000489, на 22.10.2019 г. с Ю. Н. Ф., обективиран в полица № 90000325 и на 17.10.2019 г. с Г. П. П., обективиран в полица № 20000494. И трите договора са с начален период на застрахователно покритие от 01.11.2019 г. Няма спор по това, че при всеки един от трите договора [фирма] е използвало технически лихвен процент 3 %, който е по-висок от максималния размер на техническата лихва при изчисленията на премиите по полиците за съответния период. Няма и спор, че максималния размер на техническата лихва, съгласно чл. 86, ал.11 от Наредба № 53 от 23.12.2016 г. е 1,0918%, който размер е публикуван на електронната страница на КФН, на 11.10.2019 г. и е за периода последно тримесечие на 2019 г. - 01.10.2019 г. – 31.12.2019 г. Предвид на това се установява, че действително използвания лихвен процент на техническа лихва при трите договора е по-висок от определения от КФН.

Съгласно чл. 86, ал.11 от Наредба № 53/23.12.2016 г., максималният размер на използваната техническа лихва при изчисленията на премиите и резервите е не по-висок от 50 на сто от дългосрочния лихвен процент, публикуван от Българската народна банка, усреднен за последните седем години. Размерът на техническата лихва, определен съгласно изречение първо, се пресмята и променя в първия работен ден на всяко тримесечие и се публикува на сайта на Комисията за финансов надзор. При всяка промяна на максималния размер на техническата лихва новият размер важи само за договори, сключени след датата на промяната.

Основният спорен въпрос по делото е дали промененият лихвен процент е относим към сключените три договора, тъй като един от тях е сключен преди датата на публикуването на промяна на електронната страница на КФН. Настоящият касационен състав намира за правилен извода на СРС, който е в смисъл, че промененият лихвен процент е относим към трите договора. От доказателствата по делото се установи, че промяната в размера на техническата лихва е публикувана на 11.10.2019 г. По отношение на договори от 17.10.2019 г., за който е съставена полица № 20000494 и от 22.10.2019 г., за който е съставена полица № 90000325, е видно, че същите са сключени дори и след датата на публикуването на промяната. Поради това безспорно е, че е следвало лихвения процент на техническата лихва да бъде съобразен с промяната. По отношение на договора от 07.10.2019 г., обективиран в полица № 20000489 също е следвало да приложи лихвения процент съобразно промяната. Това е така поради следното. Както е разписана посочената за нарушена разпоредба, относима е не датата на публикуването на промяната в електронната страница, а датата на самата промяна. Размерът на техническата лихва, се пресмята и променя в първия работен ден на всяко тримесечие, който следва да се счита и за дата на промяната. В този смисъл, ако към датата на сключване на договора 07.10.2019 г. застрахователят не е имало от къде да се информира за промяната в лихвения процент, то е следвало след публикуване на промяната да намали използваното от него тарифно число, за да съобрази застрахователната премия с актуалния лихвен процент на техническа лихва.

Предвид изложеното, настоящият касационен състав приема за установено извършването на три нарушения от страна на касатора, представляващи нарушение на

чл. 86, ал.11 от Наредба № 53/23.12.2016 г. Правилно е приложена санкционната норма на чл. 644, ал.1, т.2 от КЗ, като размера на имуществената санкция е определен в минималния му размер.

Не може да бъде приложена разпоредбата на чл. 28 ЗАНН. Преценката на органа за наличието на предпоставки за приложението на института на маловажния случай, не е по целесъобразност, а представлява израз на възлагане на компетентност и подлежи на общо основание на съдебен контрол за законосъобразност /в този смисъл се е произнесъл и Върховният касационен съд с Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. по т.н.д. № 1/2007 г. на ОСНК/. В настоящия случай е нарушена норма от публичен ред, регулираща обществени отношения с финансов характер. Застрахователните дружества изпълняват особено важна функция, като акумулират финансов ресурс, чрез който по определени правила да компенсират претърпените от застрахованите лица вреди. За тази си дейност получават застрахователна премия. Тази застрахователна премия се изчислява по сложна формула, част от която е процента техническа лихва. В случая ако беше съобразил промененият размер на лихвата, и застрахователната премия щеше да е в по-нисък размер. С това се нарушават финансовите интереси на гражданите, които ползват застрахователните услуги. В този смисъл се засяга имуществената сфера на застрахованите лица. Неизпълнението на задължението разкрива реална обществена опасност, като се съобразява характерът на засегнатите обществени отношения, поради което извършените нарушения не биха могли да се квалифицират като маловажен случай.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение № 696/25.02.2022 г., постановено по н.а.х.д. № 13901/2021 г., е правилно на основание чл. 348 НПК и при условията и по реда на чл. 221, ал.2 АПК, следва да бъде оставено в сила. Не са налице и основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл. 218 ал.2 АПК във вр.чл.209 т.1 и т.2 АПК.

По разноските.

Ответникът по касация претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Предвид новоприетата разпоредба на чл. 63, ал.5 ЗАНН /Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г./, такива се дължат, с оглед изхода на делото. При определяне на размера на възнаграждение, съдът съобрази разпоредбата на чл. 63, ал.5, изр. 2-ро ЗАНН, вр. чл. 37 ЗПП, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ /обн., ДВ, бр. 5 от 17.01.2006г./ и прие, че на ответника следва да се присъди възнаграждение в размер на 80,00 лв.

По изложените съображения, Административен съд София-град, IV-ти касационен състав, на основание чл.221 ал.2 АПК във вр.чл.63 ал.1, изр.2 ЗАНН

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 696/25.02.2022 г., постановено по н.а.х.д. № 13901/2021 г., на 7 състав на СРС.

ОСЪЖДА Ж. компания [фирма], с ЕИК[ЕИК] **ДА ЗАПЛАТИ НА** Комисията за финансов надзор сумата от 80,00 лв., направени по делото разноски за юрисконсулт.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.